خواریکښ قاضي

لیکوال: داکتر مهندس حشمت الله اتمر

پیخلیک: مرغومی/ کال ۱۴۰۴ لیږدی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ليکي پوهه:

سرليک: خواريکښ قاضي

ليکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،

اېډېټور:

د پخښتۍ ډيزان: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،

خپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: مياشت - مرغومی / کال ۱۴۰۴

واټس اپ: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸+

برېښناليک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له ليکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ ښوونې ترې د ګټې اخيستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړلیک

سرلیک **چوپړی**

پخښتی.. ۱
بسم الله الرحمن الرحیم ۲
لیکي پوهه:... ۳
لړلیک ٤
تراڼ (پیل، شروع، برید)... ٥
د یادښتونو له پاره:... ۷
ناانډوله (ناول، کیسه یا داستان) ۸
د چاپ شویو کتابونو لېست.. ٥٥
د کار لاندې کتابونو لېست ٥۹
د امکان او وخت په صورت کې... ٦۰
د پخښتی څټ ٦۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواريکښ قاضي

....

ترانې (پيل، شروع، بريد)

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلّا اللّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلّى اللّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِه .

بې پايه ستاينه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاينات يې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقيقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پيدايښت يوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجوديت، د ناخاپه څخه راوتل، حق د رسيدو جوهر په يوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ يوه له لوړو وسيلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل يو بل حقيقي داستان يا ناول چې کيسه يې په هېواد کې د ننه، د ننګرهار ولايت په کامې ولسوالۍ کې تېره شوې ده، د خپلو کتابونو مينوالو او لوستونکو سره ګډه (شريکه) کړم.
زما د کتابونو مينه وال يوازې معماران او انجينران نه دي، نه بايد اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو ليکونو کې توپير راوړم چې د هرې ځانګې مينه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړې چې ليکنې مې توپير و لري او هم به مې مينه وال ډېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواریکښ قاضي

....

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه یې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپېڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

یادونه:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هیله کیږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره شریکه کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواریکښ قاضي

....

د یادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناانډوله (ناول، کیسه یا داستان)

هغه په کال ۱۳۸۶ لیږدی کې د کامې ولسوالۍ په یوې بې زده کړې کورنۍ کې، دې نړۍ ته سترګې خلاصې کړې.

پلار یې ختګر، مور یې د کور په دندو بوخته او هغه هم بې زده کړې وه.

د دوی په کورنۍ کې او خپلوانو کې هېڅ چا (هېچا) زده کړې نه وې کړې او ټول بې زده کړي وو.

د هغوی کلیو او نږدې سیمو کې هیڅ ښوونځی نه و.

د هغه کورنۍ ډېره لویه، څلور خویندې او پنځه ورونه وو.

پلار یې اړ و تر څو ډېر زیار او کار وکړي، خو د ستونزو سره، سره به یې حلاله روزي ګټه، د کورنۍ سره به یې یوځای خوړه او خپله ګذاره به یې پرې کوه.

ماشومان یې لوېدل او د هغه د کور خرڅه (خرچه) هم مخ په زیا تېدو (ډېرېدو) شوه.

هغه بل مشر زوی نه درلود، یواځې یوه زوی یې لږ لوی وه، هغه به په تدبیر سره خبرې کوې، نو ځکه هغه ته به، په کور او د کور نه د باندې، خلکو قاضي ویل.

هغه لږ لوی شو.

بیا یې هڅه کوه چې له پلاره سره کار ته لاړ او د هغه سره مرسته وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواريکښ قاضي

....

د هغه مرسته، پلار د پاره ډېره ګټوره، نه وه.

هغه به خپل پلار ته د ستومانتيا په پير(وخت کې) اوبه ورکوي، د اوداسه په وخت کې به يې هغه ته کوزه د اوبو نه ډکوه او جای نماز به يې هغه ته اواراوه.

همدا راز به يې هغه ته ډوډۍ، د کور نه وړه، چېرې چې به د هغه پلار، په کار اخته و.

کله، کله به يې خپل پلار ته خښتې او نور ودانيز شيان ور نږدې کول.

څه وخت تېر او هغه اووه کلن شو.

پلار يې کوښښ وکړ تر څو هغه په ښوونځي کې ګډ (شامل) کړي.

ښوونځي د هغو د کورونو نه ډېر لرې او د پښو د شل دکيکو(دقيقو) نه تر نيمې کړۍ (ساعته) پورې، لاره وه.

پلار يې هغه په ښو ونځي کې ګډ (شامل) کړ او غوښتل يې چې په رېښتيا هم قاضي شي.

قاضي د ښونځي سره ډېره مينه درلوده او سهار وختي به له خوبه پاڅېد د اوداسه او لمانځه نه وروسته به يې تريخ چای د تورې وطنۍ ګړې سره وخوړ، يوه کوچنۍ ټوټه جواری به يې د کتابونو په کڅوړې کې کېښود او هغه به يې د تفريح په وخت کې خوړ.

کله، کله به يې د ښوونځي په لاره کې هغه جواری خوړ او وروسته به يې د روانې ويالې نه په کوچنيو لپوکې اوبه اخيستې او هغه پسې به يې غړپوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواريکښ قاضي

....

ځکه د جواري تېرول هم آسانه کار د لويانو له پاره نه و او د قاضي له پاره خورا ګران کار و.

کله به هم په لاره کې د ويالې پر غاړه کښېناست او سوړ جواری به يې د ويالې د اوبو سره خوړ.

هغه به نيمه ورځ ښوونځی ته، ته او نيمه ورځ به يې خپل پلار کار ځای ته، ته او د هغه سره به يې مرسته کوه.

هغه په همدې توګه ښوونځی په ښو شمېرو(نمرو) او بری سره پای ته ورساوه.

بيا يې لېسې ته ملا، وتړه.

په لېسې کې به يې هم نيمه ورځ ښوونځي ته، ته او نيمه نوره ورځ به يې د پلار سره، کار کوه.

هغه په رېښتا سره هم غوښتل چې قاضی يا حقوقدان شي.

څو کاله وروسته، هغه د لېسې نه په بري سره و وت(فارغ) شو.

بيا د لوړو زدکړو له پاره، د کانکور آزموينه ورکړه.

هغه د خپلې خوښې څانګې ته بريالی شو.

هغه خپلې لوړې زده کړې د حقوق په پوهنځي کې پيل کړې او لمړی او دوېيم سمسټر يې د ډېرو ستونځو سره، په برياليتوب پای ته ورساو.

مګر د اقتصادی ستونزه سره يې و نه شو کولای پوهنځی، پای ته ورسوي او په رېښتيا هم قاضي او يا حقوقدان شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواريکښ قاضي

………………………….......................

هغه ډېر خفه شو.

پلار يې کوښښ وکړ تر څو هغه مصروفه وساتي چې پر هغه بوج را نشي.

بيا به هغه ته بله ستونزه پيدا او ټوله ورځ به يې په ډاکټرانو ګرځوي.

بيا يې څه پيسې خپلې او څه يې د نورو دوستانو نه پور کړي او هغه ته يې پرې زرنج واخيست.

د قاضي زرنج ښکلی و.

قاضي پر زرنج کار پيل کړ.

څه پيسې يې وګټې.

بيا يې، يوه شخصي پوهنتون ته آزموينه ورکړه او د لابراتوار په څانګې کې بريالی شو.

دا شخصي پوهنځی، د جلال آباد په ښار کې شتون درلود.

البته به يې هم نيمه ورځ، پوهنتون ته، ته او نيمه ورځ به يې پر زرنج کار کوه.

هغه دوې کاله پوهنتون په نظري توګه بشپړ او بيا وروسته يې د عملي کارونو له پاره، د جلال آباد صحت عامې روغتون کې د يوه کال، په عملي او وړيا توګه، زده کړې وکړې.

د فراغت نه وروسته يې د خلکو په غوښتنه، و غوښتل چې په خپل کلي کې لابراتوار خلاص کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې کار له پاره يې لمړی د کار (دندې، فعاليت) جواز(اجازه) تر لاسه او په خپل کلي کې يې، لابراتوار خلاص کړ.

هغه به کوښښ کوه چې په دکيکه (دقيقه) توګه معاينه وکړي.

چا چي به د معاينې توان نه درلود، هغه سره به يې مرسته او د هغوی نه به يې پيسې (فيس) نه اخيسته.

هغه په لږه موده کې ډېر نوم (شهرت) پيدا (تر لاسه) او د نورو لرو سيمو نه به خلک د خپل معايناتو د پاره، د هغه لابراتوار ته، راتلل.

د هغه کار اوبار، په سمه توګه سر ته رسېد او خورا پيسې يې وګټې.

په هېواد کې حالات وران شوو، ورځ تر بلې به يې کار په لږېدو شو.

تر څو پخوانی نظام ړنګ او پر ځای يې اسلامي امارت د دوېيم ځل له پاره کاميابه او پر ټول هېواد کې يې ولکه ټينګه کړه.

پوليس، ملی اردو او ملي امنيت ړنګ او ټولو ته د ښښنې (عفوې) فرمان واورول شو.

هرې خوا به د هغوي پرځای طالبان ګرځېده او ګزمې به يې کوې.

د جګړو سيخه (مستقيمه) جبهه له منځه، لاړه.

ورور وژنه، پای ته ورسېده.

د شپې او ورځې، تګ او راتګ هرې خوا پيل شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواریکښ قاضي

....

چا چې په خپلو سیمو کې ظلم، ستم، قاچاق، وروروژنه، تېرى، غلاوې، اختطاف، ملي ګټو ته زیان (نقصان) رسولى وو، د هېواده و تښتېدل او بهرني هېوادونو ته پناه وړوړه.

نور، په هېواد کې امنیت ټینګ شو.

مګر کاروبار لږ سست، شو.

خلکو د یوه ځاى نه بل ځاى ته او یا هم خپلو سیمو ته، بېرته ستانه شوو.

د قاضي لابراتوار کاروبار مخ په پیکه کېدو شو.

ګټې او مراجعیین یې ورځ تر بلې په لږېدو شو.

هغه د ورځې کور خرڅه هم نه شو پیدا کوى.

څه موده یې د ستونزو سره تېره کړه.

سوچونه به یې وهل.

مګر څه به یې په لاس نه راتلل.

یوه ورځ یې پرېکړه وکړه، ترڅو خپل لابراتوار وتړي او بله کومه دنده و مومي.

هغه د دندي په هکله، هرې خوا ته به ته.

هر څومره چې وګرځېد، د خوښې دنده یې، په هېواد کې، تر لاسه نه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواريکښ قاضي

....

بيا مجبوره شو چې ګاونډي هېواد ته، د ډنډې لاس ته راوړلو په هکله (خاطر) لاړ شي.

هغه ناوخته د جلال آباد ښار نه، کور ته، لاړ.

د بهر تګ په هکله يې د خپل پلار، مور او کورنۍ نورو غړو سره ګډه (شريکه) کړه.

هغوی ټول، د هغه په تګ خپه شوو.

بيا، پلار يې و ويل:

د ستا په تګ، زه ډېر خواشينی شوم.

که چېري دلته ،اخوا او دېخوا وګرځې، کومه ګټه نه کوې.

ښه به دا وې چې الته لاړ او کومه دنده تر لاسه کړې.

قاضی د خپل پلار نه مننه وکړه.

بيايی د خپلې مور نه هم پوښتنه وکړه:

مورې!

ستا اند (نظر) په دې هکله څه دی؟

هغې و ويل:

زه هم ستا د پلار سره، يوه (موافقه) يم.

شپه نا وخته شوه او هغه ته خوب، ورغی.

هغه خپلې کوټې ته لاړ او بيده شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواريکښ قاضي

....

سهار وختي د لمانځه اداکولو له پاره، د خوب نه پاڅېد او دکور نه دباندې شو.

لمرى د کلا خوا نږدې ويالې ته، لاړ او الته يې اودس وکړ.

بيا مخ يې پر څادر باندې وچ کړ.

تسبې (تسبېح) يې له جبه و وېستې او په اړولويې پيل کړ.

بيا، جومات ته لاړ، تر څو په جمع لمونځ ادا کړي.

په دې وخت کې، پلار يې هم جومات ته ورسېد.

دواړو د نورو کسانو سره لمونځ په جمعې سره ادا کړ.

وروسته، کور ته ستانه شوو.

موريې وختي هغه ته چاى دم (تيار) کړى و.

هغه په سوچ وهنه کې، د سهار چاى وڅښنه.

بيا خپل کالي يې بدل او پاکې جامې يې واغوستې.

وروسته يې يوه کڅوړه را واخيسته او خپل د سفر وړ(ضروري) شيان يې په کې، کېښنودل.

له ځايه پاڅېد.

لمرى يې د خپل د مور، لاسونه ښکل(مچو) کړل.

بيا يې د کورنۍ ټولو غړو سره خداى پاماني وکړه.

وروسته خپل پلار ته نږدې شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواريکښ قاضي

....

د هغه لاسونه يې، هم ښکل کړل.

په دې وخت کې يې د مور د سترګو نه اوښکې روانې (جارى) او په پلو(سالو، ټيکري) يې وچې کړې.

مخ يې بلې خوا، واړاوه تر څو د قاضي ورته، پام نه شي.

بيا پلار يې د هغه سره تر دروازې لاړ.

موريې د اوبو ډکه کوزه (بدني) په لاس کې نيولې وه.

کوم وخت چې قاضي د کور نه و وت، د هغه پسې يې اوبه و شيندې.

قاضي ته ژړا راغله او څټ (شا) ته يې و نه کاته.

بيا کځوړه يې څټ (شا ته) واچوه.

لمړى لارې ته سم بيا د پوخ سړک خوا ته، روان شو.

پوخ سړک ته ورسېد.

زړه يې ډک او تش، کېده.

خو!

ځان يې کلک کړ.

دا د ده په عمر کې لمړنى سفر و، هغه هم د هېواد نه بهر.

لمړى د موټر په انتظار شو.

بيا د سيمې په موټر کې، کښېناست او جلال آباد ښار ته لاړ.

وروسته ځان يې د تورخم (طورخم) موټرو اډې ته ورساوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الته د تورخم په موټرو کې ، کښېناست.

څنډ وروسته، موټر ډک، بیا یې په حرکت پیل کړ.

یو ې ګړی وروسته، د تورخم ښارګوټي ته ورسېد.

موټر هم د هغه ځای اډې ته، د ننه او خلکو ته یې و ویل:

دا د تورخم اډه ده.

کولای شئ، د موټر نه کوز شئ.

خپلو کڅوړو ته پام وکړئ.

قاضی هم د نورو په شان له موټره کوز، کڅوړه یې څټ (شا ته) واچوه او بورډر(خط، لیکې) خوا ته روان شو.

غرمه وه.

اوا(هوا) هم توده وه.

هغه ډېر وږی شوی هم و.

په دې وخت کې بورډر تړی و.

هغه، اخوا دېخوا وکتل.

بیا یې یوه رستورانټ، تر نظره شو.

لمړی رستورانټ ته لاړ او الته یې د غرمې ډوډی وخوړه.

بیا یې د چای فرمايښت، ورکړ.

د رستورانټ شاګرد هغه ته یوه چاینکه شین چای، راوړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

قاضي په مزې سره شین چای وڅښنه.

دمه يې جوړه او غوړکی (ګرځنده تېلفون) يې له جبه راو وېست.

ګړی ته يې وکاته.

د ماسپښين د لمانځه وخت و.

جومات ته لاړ.

الته يې اودس بيا يې لمونځ ادا کړ.

وروسته له جومات نه و وت او بيا بوردړ خوا ته، روان شو.

د بوردړ نه تېر(واوښت) او د ګاوند هېواد تورخم (طورخم) ته ورسېد.

الته، د پېښور موټرو اډې ته لاړ او په يوه موټر کې کښېناست.

ګړی وروسته هغه، ښار ته ورسېد او له موټر نه کوز شو.

بيا د خپل دوستانو کور ته، لاړ.

شپه يې الته وکړه او سهار وختي د کار موندنې له پاره و وت.

څو ورځې يې، کار موندنې پسې تېرې کړې.

اونۍ وروسته يې په يوې شخصي پراپرټۍ (راهنمای معاملات) کې د مدير(منيجر) په توګه کار و موند.

الته يې په کار پيل او خورا خوشحاله شو.

په دې هکله يې خپل پلار او مور ته هم، خبر ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواریکښ قاضي

....

هغوي هم د دې خبر(پیغام) په اورېدو سره، ډېر خوشحاله او هغه ته يې د خير دوعاوې وکړې.

الته تر شپږو میاشتو پورې يې کار، وکړ.

د پراپرټۍ خاوند د هغه په کړونو(کار) او د هغه پر صداقت ډېر خوشحاله و.

هغه ډيره ګټه د پراپرټۍ خاوند ته، ورسوه.

یوه ورځ قاضي سوچ کې ډوب او په فيسبوک کې اخته و.

په نا څاپي ډول يې یوه اعلان، تر سترګو شو.

په چوپړې (پاڼې، صفحې) که د کارموندنې اعلان په زير سره و کاته.

دا اعلان د یوه تکړه کس د لابراتوار په څانګې کې و.

قاضي ډېر خوشحاله شو.

د اعلان نه يې کاپي په خپل غوږکي (ګرځنده تیلفون، موبایل) کې واخیسته او ماښام ناوخته په پټې پسې، روان شو.

دنده د تاج په نوم، روغتون کې وه.

قاضي هم لمړی د تاج روغتون، پته ومونده.

بیا د اعلان په هکله د اداری نوکریوال سره يې خبرې وکړې.

هغه و ويل:

دا اعلان سم او مونږ، کس ته اړتیا لرو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا يې زياته (ډېره) کړه.

اوس خو، د روغتون مدير نه شته.

هغه کورته، تللی دی.

ته، سبا راشه!

د هغه سره په دې هکله خبرې وکړه.

قاضی و منه او د روغتون نه د باندې شو.

په خوشحالۍ سره خپل استوګن ځای ته، لاړ.

هغه ډېر خوشحاله، ښکارېده.

ټوله شپه يې سم، خوب ونه کړ.

سهار وختي لمانځه نه وروسته، روغتون ته روان شو.

هغه بېرېده چې کوم بل څوک (کس) ترې مخکې نه شي.

قاضی روغتون ته، ورسېد.

الته يې، روغتون د مدير پوښتنه وکړه.

نوکريوال کس هغه ته، و ويل:

اوس ډېر وختي دی.

هغه، يوه ګړۍ وروسته راځي.

ته د باندې ،د روغتون په انګړ کې، انتظار وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواريکښ قاضي
....

قاضي و ويل:

سمه ده!

بيا يې و پوښتل:

زه خو هغه نه پېژنم.

څرنګه به پوی شم چې هغه راغلی دی؟

کس و ويل:

دلته ټول د قانون سره سم او په خپل وخت، راځي.

ته هم يوه ګړۍ وروسته، راشه.

قاضی د روغتون انګړ ته لاړ.

البته د يوې ونې لاندې، پر څوکۍ کښېناست.

ژر، ژر به يې غوږکی (ګرځنده تيلفون، موبايل) له جبه باسه او هغه ته به يې، کاته.

نيمه ګړۍ وروسته يې غوږکی(ګرځنده تيلفون، موبايل) په لاس کې و نيو او څو، څو دکيکو(دقيقو) وروسته به يې هغه ته کتل.

خلک روغون ته، ننول او وتل.

ځينې موټر به روغتون ته ننوتل، ځينې به يې بېرته وتل او ځينې نور به د روغتون تم ځای (پارکينګ) کې درېدل.

د روغتون کارکونکو او ډاکترانو هم کولای شو، خپل موټر روغتون ته د ننه او د دندې تر پايه، البته په تم ځای (پارکينګ)کې ودروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواريکښ قاضي

....

قاضي به کله کسانو او کله به يې موټرو ته کتل، تر څو وخت پوره شو.

بيا هغه د روغتون د دروازې ساتونکي (پيره دار ته) نږدې شو او د هغه يې و پوښتل:

مدير صيب خو به راغلی وي؟

هغه و پوښتل:

کوم مدير.

قاضي و ويل:

د روغتون اداري مدير.

کس ځواب ورکړ.

زه خورا بوخت وم.

پام مې نه دی شوی.

بيا قاضي و ويل:

کولای شم د ننه لاړ شم؟

هغه و ويل:

کيڼ اړخ ته د معلوماتو کوټه (دفتر) ده.

ته الته لاړ او د هغه نه پوښتنه وکړه.

قاضي و منه او د مالوماتو (معلوماتو) کوټې کړکۍ ته نږدې شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کوټې کس و ویل:

څوک دې په کار دی؟

قاضي و ویل:

د روغتون اداري مدیر مې په کار دی.

بیا یې، ورنه پوښتنه وکړه:

څه دې ویل؟

زه به په ټېلفون کې، ورته و وایم.

قاضي و ویل:

د لابراتوار د اعلان په هکله راغلی یم، کوم چې په فیس بوک کې خپور شوی و.

کس و ویل:

سمه ده!

اوس به ورته زنګ و وهم.

ستا نوم څه دی؟

هغه و ویل:

زما نوم قاضي دی.

بیا یې و پوښتل:

ځایې یې که مهاجر؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي و ويل:

مهاجر يم.

بيا کس و ويل:

سمه ده!

پوی، شوم.

بيا يې تېلفون پورته او د روغتون اداري مدير ته يې، زنګ و واهه.

هغه تيلفون پورته او د مالوماتو (معلوماتو) کس ته يې سلام و ويل.

هغه هم ورته وعليکم و ويل:

بيا يې د قاضي په هکله هغه ته، راتېول شوي ما لومات (معلومات) وړاندې کړل.

هغه و ويل:

سمه ده!

ما ته يې راولېږه.

هغه د دروازې پيره دار(مسول) ته و ويل:

دا کس تلاشي کړه.

هغه هم، د اصولو سره سم، هغه يې تلاشي کړ.

بيا قاضي و ويل:

اوس کولای شم چې روغتون ته، د ننه شم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د مالوماتو (معلوماتو) کوټې کس و ویل:

هو!

لمړی خپل ټول مالومات (معلومات) په دې کتاب کې ولیکه او بیا یې لاسلیک کړه.

قاضي هم خپل ټول مالومات (معلومات) په کتاب کې ولیکل او لاسلیک یې کړل.

بیا یې قاضي ته و ویل:

کینې لاس درېیمې کوټې ته لاړ شه.

بلې خوا به نه ځې.

او د لیدو نه وروسته، بیا به، زما کوټې ته راځې، چې د وتو(خروج) وخت په کې ولیکم.

قاضي و ویل:

سمه ده!

هرو مرو به دا کار کوم.

قاضي د روغتون اداري مدیرکوټې ته لاړ.

لمړی یې ور وټکاوه.

د ننه نه یې، غږ واورېد.

کم ان (Come in)

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي پوی شوه چې هغه ته، د ننوتو بلنه ورکړ شوه.

بیا دروازه یې خلاصه او کوټې ته د ننه شو.

لمړی یې سلام ورکړ.

د روغتون اداري مدیر د قاضي سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا یې هغه ته و ویل:

مهرباني وکړه.

پر دې څوکۍ کښېنه!

قاضي هم پر څوکۍ کښېناست.

بیا د روغتون اداري مدیر قاضي ته و ویل:

اورم.

قاضي هم ټوله کیسه، هغه ته په لنډه توګه، بیان کړه.

بیا اداري مدیر و ویل:

سند لرې؟

قاضي و ویل:

هو صیب!

مدیر و ویل:

کولای شم چې ویې ګورم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي و ويل:

هو صيب!

دا، دی؟

مهرباني!

و يې ګورئ.

مدير ټول اسناد په ځير سره و کاته.

بيا يې اسناد هغه ته، بېرته و رکړل.

مدير تېلفون پورته کړ او د روغتون خاوند (مالک) ته يې زنګ و واهه.

وروسته يې د قاضي په هکله ټول ما لومات ګډ (شريکه) کړل.

بيا د روغتون خاوند و ويل:

ته، تر ما ښه پوهېږې.

که په کار دې راځي، ور سره تړون لاسليک کړه.

مدير و ويل:

سمه ده صيب!

مننه کوم.

بيا يې تېلفون بند او قاضي ته يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا زمونږ د روغتون شرایط (شرطونه) د اعلانونو په چوپړې (صفحې، مخ) کې په ځیر سره کتلی دي؟

قاضي و ويل:

هو!

بيا يې و ويل:

د تنخواه سره هم، موافق يې؟

قاضي و ويل:

هو صيب!

بيا مدير قاضی ته و ويل:

ته چابکه (با استعداده) او تجربه هم لرې!

قاضي مننه وکړه او ويې ويل:

کور دې ودان.

وروسته مدير هغه ته چای و غوښت او ويې ويل:

ته ترڅو چای څښې زه به اسناد چاپ (پرنت) کړم.

قاضي چې تږی شوی و، پر چای يې پيل کړ.

مدير هم اسناد چاپ کړل.

بيا يې د قاضي مخې ته کېښودل.

قاضي اسناد واخيستل او غوښتل يې چې پرې لاسليک پيل کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اداري مدیر و ویل:

لمړی یې په ځیر سره ولوله، بیا یې لاسلیک کړه.

هغه و منه او اسناد یې ټول په ځیر سره ولوستل.

بیا یې اداري مدیر ته و ویل:

اسناد، سم دي.

کولای شم، پرې لاسلیک کړم؟

اداري مدیر و ویل:

هو!

اوس کولای شئ، اسناد لاسلیک کړې.

قاضي د جب نه کلم (قلم) راو وېست او پر لاسلیک یې پیل کړ.

څنډ وروسته یې ټول اسناد بېرته اداري مدیر ته ورکړل.

اداری مدیر و پوښتل:

د دې دندې آزموینه هم اخلو.

ته څه وخت کولای شې په آزموینې کې ګډون وکړئ؟

قاضي و ویل:

هر کله چې ستاسو خوښه وي.

مدیر و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواریکښ قاضي

....

سمه ده!

آزموینه درې ورځې وروسته ده.

ته کولای شئ، دلته د سهار په نهو بجو، راشئ.

قاضي و ویل:

سمه ده!

هرو مرو راځم.

قاضي ډېر خوشحاله شو.

هغه د مدیر نه مننه وکړه .

بیا له ځایه پاڅېد، د اداري مدیر نه یې خدای پاماني واخیسته او د کوټې نه بهر شو.

هغه ډېر خوشحاله شو.

له ځانه سره یې و ویل:

له یوې خوا د مور او پلار دوعاوې او د بلې خوا د خدای رحم و.

دا دی، کار مې لکه چې، وشو.

هغه هم د خوښې او ربنتې (رشتې) سره سم.

په خوشحالۍ کې له روغتون نه و وت او شا ته یې هم و نه کتل.

د روغتون د انګړ نه د باندې شو.

غوښتل یې چې په موټر کې کښېني او پراپرتۍ ته، لاړ شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ياد يې راغی چې بايد لمړی د مالوماتو (معلوماتو) کوټې ته تللی وای.

الته يې د وتو وخت په کتاب کې ليکلی او هغه ته يې اطمينان ورکړی وای چې:

کار خلاص او دا دی زه د روغتون نه وځم.

هغه په منډو بېرته راستون شو.

د روغتون ودانۍ په دروازې کې هغه ته و ويل شو:

اوس د ننوتو وخت، نه دی.

ته بايد غرمې ته، راشئ.

قاضي و ويل:

پوهېږې!

زما ښځه، څه هېر شوي دي.

زه نه غواړم، روغتون کې وګرځم.

زه غواړم د مالوماتو دفتر ته و وايم چې:

دا دی!

زه وځم.

ته الته په کتاب کې د بېرته وتلو پير (وخت) وليکه.

يواځې، هم دومره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کس په خندا شو.

بیا یې و ویل:

ته په ځوانۍ کې دومره ګنګس یې، په سپین ږیریتوب که به دې حال
څنګه وي.

قاضی، کس ته، څه و نه ویل.

په زړه کې یې و ویل:

کس هم د مړې خېټې پاړسي (دري، پارسي یا فارسي) وایي، دا
زمونږ د افغانانو په حال څه پوهیږي.

کس و ویل:

سمه ده!

چټک (چابکه) لاړ، شه.

ژر، بېرته راشه چې کوم ډاکټر دې و نه ویني.

بیا به هغه پر مونږ دواړو، په غصه شي.

قاضي و ویل:

سمه ده!

په منډو به لاړ او بېرته، ستون شم.

بیا د مالوماتو دفتر خونې ته ودرېد او د کړکۍ شیشه یې په ګوتې
وټکوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواریکښ قاضي

....

کس و ويل:

څه غواړې؟

قاضي و ويل:

غواړم چې د وتلو وخت زما د ډکې شوې شمېرې سره، ورسوې.

هغه و ويل:

نوم دې څه دی؟

هغه و ويل:

زما نوم قاضي دی.

هغه چوپړې (صفحې) په زير سره وکتې او د هغه نوم يې پيدا کړ.

بيا يې قاضي ته و ويل:

دوې ګړې تېرې شوي دي.

ته، تر اوسه چېرته ورک وې؟

هغه خپله لنډه کسيه ورته بيان کړه.

کس هم، پر قاضي وخندل.

وروسته يې کلم (قلم) د ميز د سره واخيست او د هغه د وتلو وخت يې وليکه.

بيا يې قاضي ته و ويل:

اوس کولای شئ، لاړ شئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا به داسې کار، نه کوې.

قاضي و ويل:

سمه ده!

بيا به تکرار، نه شي.

دوې ورځې تېرې شوې.

د وعدې سره سم، قاضي د آزموينې ورکولو د پاره روغتون ته لاړ.

نورو کسانو هم، البته د آزموينې انتظار کوو.

قاضي هم د نورو کسانو سره په انتظار، شو.

لنډه موده تېره شوه.

اداری مدير له خپلې کوټې (خونې) و وت.

د هغه په لاس کې سوالونه و.

هغه الکانو ته و ويل:

ټول د آزموينې له پاره راغلي ياست؟

الکانو و ويل:

هو صيب!

بيا يې و ويل:

زما پسې، راشئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ آزموېنه په تحریري او تقریری بڼو(توګه) اخلو.

الکانو و ویل:

سمه ده!

ټول د اداري مدیر په سې، د لابراتوار د مسول کس کوټې ته ننوتل.

بیا یې، هغوی ته و ویل:

دلته پر څوکیو، کښېنئ.

په خپلو کې به خبری هم، نه کوئ.

بیا یې د سوالونه پارچې و وېشې.

اداري مدیر کسانو ته و ویل:

پارچې حل کړئ.

څنډ وروسته ټولو پارچې حل او اداري مدیر، پارچې ټولې او الکانو ته یې و ویل:

تاسو د باندې په دالان (دهلېز) کې ودرېږئ.

زه او د لابراتوار مشر په ګډه (شریکه) سره پارچې وینو.

د کامیابو کسانو نه، عملي امتحان هم، اخلو.

الکان، ټول د باندې شوو.

اداري مدیر او د لابراتوار مشر، د پارچو په لیدو پیل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواریکښ قاضي

....

قاضي، سوالونه حل کړي او خوشحاله څرګندېده (مالومیده، معلومېده).

څنډ وروسته، اداري مدیر راو وت.

یوازې د درېیو کسانو نوم یې د کامیابانو په جملې کې ولوست.

په لړلیک کې د قاضي نوم، په لمړۍ شمېرې کې و.

بیا، اداري مدیر و ویل:

لوستل شوي درې کسه نوماند دې پاتې او نور کولای شئ خپلو موخو پسې لاړ شئ.

قاضي ډېر خوشحاله، شو.

هغه د خدای، شکر و باسه.

اداري مدیر و ویل:

تاسو درې کسه، دلته لږ انتظار، وباسئ.

د لابراتوار کس به ستاسو نه خپلې عملي پوښتنې او آزموېنې واخلې.

زه خپلې خونې ته ځم، څنډ وروسته بېرته راګرځم او د کس کوم چې ډېرې شمېرې (نمرې) یې ګټلې، هغه سره د کار پیل په هکله خبرې کوم.

کسانو و ویل :

سمه ده.

اداري مدیر، خپلې کوټې (خونې) ته لاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لابراتوار مشر هم د عملي آزموېنې کار پیل کړ.

هغه به یوه، یوه کس لابراتوار ته رابالله او له هغه به یې پوښتنې کوې.

ټول خلاص او د پایلې په تمه (انتظار) وو.

په دې ترڅ کې، اداري مدیر بېرته، راورسېد.

الکان، ټول خوشحاله شوو.

هر چا به په خپل اند سوچ کوه چې زما، نوم به واخلي.

اداري مدیر د لابراتوار مشر کوټې (خونې) ته ننوت او څنډ وروسته راو وت.

هغه، الکانو ته و ویل:

د اعلان سره سم، زمونږ یوه کس، په کار و.

مونږ آزموېنې، بشپړې، کړې.

په پایله کې، قاضي وتوانید، تر ټولو ښې شمېرې (نمرې) په تحریري او تقریري آزموېنو کې تر لاسه کړي.

مونږ دواړه هغه ته، د بریا او نوې دندې مبارکي، وایو.

نور کسان کولای شي، زمونږ او یا د نورو روغتونونو اعلانونه وګوري (تعقیب) کړي.

مونږ هغوی ته، د دندې موندنې دوعاوې کو.

بیا اداري مدیر، قاضي ته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته زما سره، دفتر ته راشه.

هغوی دواړه، د اداري مدیر کوټې (خونې، دفتر) ته، ننوتل.

بیا، مدیر و ویل:

څه وخت کولای شې، پر دندې پیل کړې؟

قاضي و ویل:

ستاسو خوښه صیب.

مدیر و ویل:

زما په خوښه همدا اوس کولای شئ، پر کار پیل کړې.

قاضي و ویل:

اوس خو نه کېږي.

زه بل چېرې دنده لرم.

اوس غواړم خپلې دندې ته لاړ، استعفا وکړم او سر له سبا نه، خپلې نوې دندې ته راشم.

اداري مدېر و ویل:

سمه ده!

ستا، خوښه!

قاضي و ویل:

کولای شم، ستاسو شمېره ولرم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اداري مدير خپل کارت ورته ورکړ او ويې ويل:

ځومره چې ژر کېداى شئ، له ما سره اړيکه و نيسه.

قاضي و ويل :

سمه ده صيب!

ماښام ته!

انشا الله!

اداري مدير و ويل:

سمه ده!

بيا قاضي د اداري مدير سره خداى پاماني وکړه او د روغتون نه، و وت.

هغه لمړى پراپرتۍ دفتر ته لاړ او الته يې د هغه د خاوند نه و غوښتل، تر څو د خپلې دندې نه استعفا وکړي.

هغه و نه منه.

بيا قاضي و ويل:

زه به د روغتون اداري مدير سره خبرې وکړم او الته به د درېيو بجو نه وروسته د شپې تر ناوخته کار وکړم.

د پراپرتۍ خاوند و ويل:

سمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما یواځې پرې نه ږدې.

ته اخلاص منده سړی او ما ته دې، ډېره ګټه رسولې ده.

همدا راز، یواځې، پر تا اعتماد کوم.

بیا قاضي و ویل:

مننه کوم.

زه به د روغتون اداري مدیر ته زنګ و وهم، وګورم چې هغه څه وایي.

قاضي له جبه غوږکي (ګرځنده تېلفون، موبایل) و باسه او اداری مدیر ته یې زنګ و واه.

اداري مدېر، غوږکی پورته او و ویې ویل:

څوک او د کوم ځای نه، خبرې کوې.

قاضي سلام ورکړ.

اداري مدیر د هغه سلام ته، ځواب ورکړ.

بیا یې ځان ور وپېژاند.

هغه و ویل:

زه ستا په انتظار یم.

څه وخت پر دندې پیل کوې؟

هغه و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ ستونزه رامنځ ته شوې ده.

اداري مدير و پوښتل:

څه ستونزه ده؟

په ګډه (شريکه) به يې حل کړو.

قاضي و ويل:

ما د خپلې پخوانۍ دندې په هکله د ستاسو سره خبره ګډه (شريکه) کړې وه.

اوس هغه، زما استعفا نه مني.

بيا اداري مدير و ويل:

البته ستا دنده د څو بجو نه تر څوو، پورې ده؟

قاضي و ويل:

د سهار اتو نه تر مازيګر څلورو بجو پورې ده.

بيا اداري مدير و ويل:

ته کولای شئ دلته درې بجې ځان ورسوې او تر دولس بجو پورې زمونږ سره کار وکړې؟

هغه و ويل:

دپراپرټۍ خاوند هم، دلته ناست دی.

زه د ده سره خبرې او ژر به تاسو ته بيا، زنګ و وهم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

اداري مدير و ويل:

که چېرې نه کېږي، مونږ اړين يو چې دوېيم کس ته زنګ و وهو.

هغه و ويل:

يوه دکيکه (دقيقه، مېنټ)

بيا يې غوږکی (ګرځنده تيلفون، موبايل) بند او د پراپرټۍ خاوند سره يې خبرې پيل کړې.

هغه، ومنه.

بيا قاضي د روغتون اداري مدير ته زنګ و واه.

هغه و ويل:

ځنګه شو؟

قاضي و ويل:

زه کولای شم روغتون ته، ماسپښين درې بجې ځان ورسوم او تر يولسو پورې کار، وکړم.

بيا اداري مدير و ويل:

درې بجي سمې، مګر تر يوولس نيمو پورې بايد کار وکړې، بيا د کور ته تګ له پاره، ستا د موټر کرايه په پام کې نيسو.

قاضي و منه او ويې ويل:

سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر له ننه پر خپلې دندې پیل کوم.

اداري مدیر د هغه نه، مننه وکړه او ویې ویل:

د تا راتګ پورې، ستا نوم په حاضرۍ کې ګډوم.

هرو، مرو راشه.

قاضي و ویل:

سمه ده صیب!

قاضي د وعدې سره سم، پر کار پیل کړ.

سها وختي به پراپرتۍ ته، ته او بیا به یې د درېیو نه تر یوولس نیمو بجو پورې په روغتون کې دنده تر سره کوه.

التله یې تر دوو کلنو ډېر، دنده تر سره کړه.

په پاکستان هېواد کې وروسته د سیاسي کړکېچ، بدلونونه تر سره شو.

حکومت پرېکړه وکړه، تر څوټول مهاجرین د خپلې خاورې نه و باسې.

په لمړي پړاو کې، خلکو دا خبره، هسې سیاسي ګڼه.

پر پرېکړي یې باور، نه درلود.

افغانانو به سوچ کوه، چې د پاکستان حکومت به یې عملي نه کړي.

مګر د پاکستان حکومت د افغانانو ستونزو، سرې اوا (هوا) ژمی، افغاني کړکیچو، ځای نه درلودل مهاجرینو ته، خوراکي توکي، موټر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواریکښ قاضي

....

د لیږد د پاره او داسې نور....... سره، سره یې د ورځې په سلګونه مهاجر، نیول او د بورډر(لیکې، خط) نه به یې افغانستان ته، اړول (شړل).

په زرهاو، مهاجر هېواد ته ستانه شو.

قاضي هم د نورو مهاجرو په شان، بېرته، هېواد ته، ستون شو.

هغه لمړی خپلې پلارنۍ مېنې ته لاړه.

کورکې، ټول د هغه په راتګ، خوشحاله او د بلې خوا د دندې د لاسه ورکولو په هکله، خواشینې شوو.

قاضي ډېر خواریکښ ځوان و.

هغه چېرته بند، نه پاتې کېده.

څو موده وروسته، کابل ښار ته راغی.

او ښار کې، د دندې موندنې په سوچ شو.

هرې خوا به، په دندې پسې ګرځېد.

همدا راز به د د ندو اعلانونه، کتل.

څه موده تېره شوه.

هغه په حکومت کې کوچنۍ دنده تر لاسه کړه.

بیا په رخصتیو کې، کورته لاړ.

الته، مور او پلار یې هغه ته، و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواریکښ قاضي

....

مونږ او تا څه پیسې، ټولې کړي دي.

ته زمونږ مشر زوی یې.

زمونږ عمر په تېرېدو دی.

بیا پلار یې و ویل:

زه سپینږیری او مور دې هم سپین سرې، شوې ده.

ښه به وي چې د ستا پښې بندې کړو(وتړو).

قاضي و ویل:

زما پښې چې بندې کړئ، څرنګه به کار، وکړم.

پلار یې وخندل.

بیا یې ویل:

زما په مطلب پوې نه شوې.

مونږ غواړه تا ته، کوژده بیا ستا کور، ودان کړو.

په ژوند هسې اعتبار نه شته.

مونږ غواړو ستا واده د خپل په ژوندانه کې، تر سره کړو.

قاضي و ویل:

نه!

زه غواړم لوړې زده کړې، و کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور یې و ویل:

ته هر کله کوی شې، خپل سبک (سبق) و وایې.

ښه به دا وي چې زمونږ خبره ومنې.

بیا قاضي و ویل:

د ستاسو په خبرو کې څه و وایم؟

تا سو چې څه پرېکړه کوئ، زه یې منم.

بیا د هغه پلار او مور لاس پر لټنې پیل کړ.

د هر چا نه به یې، د یوې ښې کورنۍ پوښتنې کوې.

تر څو چې د قاضي بخت خلاص او د یوې ښې کورنۍ سره مخ شو.

بیا مور او پلار یې د رایبارۍ (غوښتونکی) په توګه د جلۍ کورنۍ سره خبرې وکړې.

دا کار یوه میاشت، وخت و نیو.

بیا د جلۍ کورنۍ راضي (موافقه) وکړه.

بله ورځ، د قاضي مور، پلار، اکا ګان او څه نور نږدې دوستان نارینه او ښځینه د جلي کور ته، لاړل.

هغوی هم د افغاني دود سره سم هغوی ته دسمال (لوز، لفظ) ورکړ.

بیا د قاضی پلار هم د دسمال په مجمې (مجمعې، پطنوس) کې پیسې کېښودې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

دواړو کورنیو غږو، پر خوشحالۍ او چای څښلو پیل کړ.

ګړي تېره او خوږې خبرې کېدې.

بیا د قاضي مور، و ویل:

خبرې خو خوږې، لکه شکرې دي.

ښه به وي چې اوس لاړ او بیا د کوژدې ترتیبات، و نیسو.

دجلۍ کورنۍ و منه.

بیا د قاضي کورنۍ، له ځایه پاڅېدل.

د جلۍ کورنۍ هغوی ته د وچو ګلانو ګېډي، چاکلېټ، په پطنوس کې د پخوا نه جوړ شوی او پرې زرغونه (شنه) جالۍ اواره شوې وه، د هغوی په مخ کې یې کېښوده.

بیا یې هغوی ته، و ویل:

اوس تاسو کولای شئ دا له ځانه سره یوسئ.

خلک به، مبارکي د پاره راشي.

تاسو کولای شئ دا به هغوی ته و ښیئ.

د قاضي کورنۍ ومنه.

پطنوس یې له ځای نه او چت او د قاضي مور هغه په لاسونو کې ونیو.

بیا یې خدای پاماني وکړه او جلۍ د کور نه و وتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواریکښ قاضي

....

لمرى سړک ته لاړل.

بیا یې دربست موټر تر کوره ونیو.

څنډ وروسته خپل کور ته ورسېدل.

د موټر د ښکته کېدو سره سم، د کلي ماشومان، راورسېدل.

هر چا به مبارکي ویل.

هغوى ټول د قاضي د پلار کور ته، د ننه شو.

نږدې خپل او خپلوان د هغوي کور ته، مخه وکړه.

په دې وخت کې، قاضي هم په کور کې و.

هر چا به هغه او دهغه کورنۍ ته، مبارکي ویلې.

د قاضي مور او پلار هم ډېر خوشحاله شو.

د شپې میلمنو د پاره، چرګان حلال او وریجې پخې کړې.

شپه، په خوشحالۍ سره، تېره شو.

څو ورځې تېرې شوې.

قاضي، بېرته، خپلې نوې دندې ته، ستون شو.

د قاضي پلار، خپلې ښځې ته و ویل:

د کوژدې (کوزدي) بندو بست به، څه و خت وکړو.

هغې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواریکښ قاضي

....

ښه به وې چې دا خبره لمړی د جلۍ کورنۍ او بیا د قاضي سره هم ګډه (شریکه) کړو.

څو ورځې، تېرې شوي.

د قاضي کورنۍ، د جلۍ کورته، لاړل.

الته یې، کوژدې د مراسمو او ولور، سره زر، ځای، دکسانو د ګډون شمیر، نکاح او نور اړوندو مسایلو په هکله، وغږېدل.

بیا یې د شریعت سره سم، فیصلې وکړې.

د کوژېدې ورځ یې راتلونکې جمعې ورځ وټاکه (وټاکله).

د قاضي کورنې، هم ټولې خبرې او پرېکړې د قاضي سره شریکه او د هغه یې و غوښتل چې د کوژېدې نه، یوه ورځ دمخه، خپلې سیمې ته راشي.

قاضي هم د وعدې سره سم، یوه ورځ د کوژېدې نه مخکې خپلې سیمې ته لاړ.

ورځ تېره او شپه شوه.

د لریو ځایونو خپلوانو د قاضي په کور کې شپه وکړه.

بیا سهار وختي د لمانځه د ادا کولو نه وروسته پر کارنو پیل کړ.

غرمه او ډوډۍ تیاره شوه.

د قاضي پلار پر سپین ږیرو غږکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواريکښ قاضي

....

د ډوډۍ ويش له پاره څه وخت شته، ښه به دا وي چي ملا صيب د قاضي نکاح و تړي.

د کلي ملا راغی او د قاضي پلار تر څنګ، کښېناست.

بيا يې د جلۍ پلار ته غږ کړ او هغه هم د ملا صيب تر خوا کښيناست.

ملا هم د نکاح په هکله لنډ معلومات او ګټې د نورو سره ګډې (شريکې) کړې.

بيا يې شاهدان و ګمارل.

شاهدانو خپله شاهدي د ټولو خلکو په مخ کې ورکړه.

بيا ملا صيب، د دواړو نکاح وتړه.

ملا صيب د نکاح وروستۍ دوعا ولوسته.

د نکاح پاڼه يې ډکه کړه او قاضي ته يې په لاس ورکړه تر څو خپل خوسر(خسر) ته يې، ورکړی.

هغه هم، د نکاح پاڼه واخيسته او خپل خوسر(خسر) ته يې په دواړو لاسونو ورکړه.

خوسر(خسر) يې پاڼه، واخيسته.

قاضي د هغه لاسونه، ښکل کړل؛

خوسر(خسر) يې هم د قاضي سر، ښکل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواریکښ قاضي

....

بیا د قاضي کشر ورو، د شېرینۍ (چاکلېټو) پطنوس راوړ او د نکاح ګډونوالو باندې یې و ګرځاوه.

کسانو به چاکلېټ اخیست او قاضی ته به یې، مبارکي ویلې.

بیا پلار یې څه شېریني واخیسته او د قاضي پر سر یې واچوه.

د نکاح دود تر سره شو.

بیا ډم (آشپز) راغی او د قاضي پلار ته یې، و ویل:

ډوډۍ، تیاره ده.

څه وکړو؟

په دې وخت کې د کلي ملا صیب و ویل:

نن د جمعې مبارکه ورځ، ده.

ښه به وې چې ډوډۍ وباسو او د جمعې لمونځ ته تیاری و نیسو.

د قاضي پلار و ویل:

سمه ده!

ملا صیب!

خیر!

دواړه به د دېګي سر ته لاړ او ته به دوعا وکړې.

بیا به، د دېګیو سرونه، خلاص کړو.

لمړی به نارینوو ته، ډوډۍ ورکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواريکښ قاضي

....

ځکه!

هغوی د جمعې لمانځه ته، لوی جومات ته ځي.

بیا به، ښځو ته ډو ډی و وېشو.

د کلي ملا صیب، دوعا وکړه.

بیا، آشپز د دېګیو سرونه خلاص او وېش يې، پیل کړ.

د کلي ځوانانو په منډو سره ډوډۍ مجمې (مجمعي) چلوې.

په لږ وخت کې يې ټولو راغلو میلمنو ته، ډوډۍ، ورکړه.

نارینوو د ډوډۍ خوړو نه ورسته په وتلو پیل کړ.

بیا آشپز هم د ښځو ډوډۍ وېش پیل کړ.

ډوډۍ وېش خلاص او په پای کې، پاتې کسانو د آشپز سره ډوډۍ وخوړه.

څنډ وروسته، نارينه هم د لمانځه ادا کولو نه وروسته ورسېدل.

بیا د چای امر وشو.

ځینې پاڅېدل او خپلو ښځو او کوچنیانو سره، خپلو کورونو ته روان شوو.

څه نورو کسانو، چایونه و څښل، بیا د مبارکۍ ویلو سره خپلو موخو پسې لاړل.

ډېر لږو کسانو، کوم چې کورونه يې لرې ول، التبه د قاضي د پلار په کور کې شپه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار شو.

قاضي د سهار د لمونځ ادا کولو نه وروسته، د خپل پلار او مور نه د مراسمو په سر ته رسولو کې، مننه وکړه.

بیا یې د سهار چای د میلمنو سره و څښل.

د شپې میلمانه هم له ځایه پاڅېدل.

لمړی یې قاضي او د هغه کورنۍ ته مبارکې و ویله او بیا خپلو کورونو خوا، روان شو.

څند وروسته، قاضي هم د خپل پلار او مور لاسونه ښکل او د هغوی او د کورنۍ نورو غړو نه یې مننه او بیا یې خدای پاماني واخیسته.

لمړی یې ځان پوخ سړک ته ورساو.

په لاره کې به هم خلکو، هغه ته مبارکي ویله.

څنډ وروسته هغه پوخ سړک ته ورسېد، بیا په موټر کې ترجلال آباد ښار پورې، لاړ.

لمړی د وچ حوض (حوض خشک) ته لاړ او الته یې نیم من ښه ګوړه (ګړه) واخیسته او له ځانه سره یې کابل ته راوړه.

بیا وختي دندې ته راون شو.

هغه، راوړلې ګوړه (ګړه) له ځانه سره یوړه.

بیا ملګرو یې د مبارکۍ له پاره، هغه ته راغلل.

هغه هم ملګرو باندې خوړه، ګوړه (ګړه) و وېشه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواريکښ قاضي

....

قاضي ډير کوښښ وکړ تر ځو تګړه قاضي شي.

او د ورکړ شوی لقب (دوېيم نوم) تازه کړي.

مګر بخت ور سره ياری ونکړه او هغه د لابراتوار پوي او تکړه، داکټر شو.

د قاضي کورني اوس هغه ته د واده دود د تر سره کولو هوډ (پلان) لري.

قاضي هم په بریالیتوب سره خپله نوې دنده تر سره کوي او خپلې تنخواوې ټولوي.

هغه په قاضي مشهور دی.

خلک اوس هم هغه ته قاضي وايي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چاپ شويو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلایي
(برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹. منار جام – الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معماری کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکې - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچېن (پښتو ناول)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

٣٩. برف ها آب میشود
٤٠. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤١. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤٢. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤٣. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
٤٤. د اسلامي معمارۍ پیل
٤٥. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤٧. د شپیلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګرۍ کې (پښتو ناول)
٤٨. حشمت خان د کلا معماري
٤٩. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
٥٠. د وچو ښونه او پارکونو معماري
٥١. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې (پښتو ناول)
٥٢. د ژرنده ګرې ماما مینه (پښتو ناول)
٥٣. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
٥٤. شپنه ادې (پښتو ناول)
٥٥. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
٥٦. د مینې تاو (پښتو ناول)
٥٧. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ کړنلاره د معمارانو او انجینرانو(انجینرانو) له پاره
٥٨. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
٥٩. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواږه ملګري (پښتو ناول)
٦٠. د یوې میاشتې ناوې (پښتو ناول)
٦١. دخاځکو هار (د یوه سړی لنډې کیسې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

٦٢. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
٦٣. کوشنۍ سوداګره (پښتو ناول)
٦٤. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
٦٥. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٦٦. ډارونکی سېلاب (پښتو ناول)
٦٧. خواريکښ قاضي (پښتو ناول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کار لاندې کتابونو لېست

١. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد چهارم)
٢. لیونی لېوه
٣. د خاورو لاندې ښار
٤. د پخوانیو جوماتونو توپیر د نن سره
٥. سپین کارغه
٦. سور تنور
٧. خړه بیزو
٨. بندي مرغه
٩. توده برستن
١٠. بې وخته باران
١١. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امکان او وخت په صورت کې

١. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
٢. تاریخ معماری افغانستان
٣. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
٧. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Hard working judge

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: October - November /2025

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library